

Ambassador College

KORRESPONDANCEKURSUS

Et internationalt kursus i bibelsk forståelse

Vil De nøjes med jorden?

LEKTION 7

De studerende UDTALER SIG

Jeg takker hjerteligst for Korrespondansekurset som jeg får fra Dem. Kurset har forklart mange avsnitt i Bibelen, slik at jeg nå tror å forstå den bedre. Jeg ser frem til de neste brevene og håper på at disse vil være like interessante og lærerike. Jeg ser av brevene at De ikke tilhører noen spesiell sekt og at De ikke prøver å få Bibelen til å fortelle det De selv ønsker. Jeg håper at dette også vil holde stikk i de følgende brevene, og at kurset vil vise meg sannheten i Bibelen. Atter takk for et spennende kurs.

— Herr K. J., Haslum, Norge

Jeg følger med stor interesse Deres Korrespondancekursus på dansk og har nu gennemgået lektion 3. Deres forklaringer stemmer (i det store og hele) godt med min opfattelse af de sidste tider, men der er et punkt som jeg godt kunne tænke mig at få Deres forklaring på: vil Jesus som en levende person af kød og blod være tilstede på jorden i de 1000 år, eller vil han regere jorden fra himlen? Jeg håber at De vil besvare ovenstående spørgsmål.

— Kaj D., Holbæk, Danmark

• Dette spørgsmål vil de finde grundigt gennemgået i lektion 4, såvel som i denne lektion.

Jag vill passa på att tacka för det utomordentliga arbete som ligger bakom bibelkorrespondanskursen på danska. Jag väntar otåligt på nästa lektion. Tack så väldigt mycket för det ni erbjuder oss alla.

— Herr U.S., Skurup, Sverige

Jeg har nå mottatt 3 leksjoner og jeg vil gjerne takke Ambassador College for et meget interessant og innholdsrikt kurs i bibelsk forståelse.

— Geir A., Hamar, Norge

Jeg har lige modtaget første lektion af Korrespondancekurset, og jeg er betaget af det. Længe har jeg betragtet mit universitetsstudium (i psykologi) som ikke helt tilfredsstillende. Der manglede noget. Og dette noget er svaret på tre fundamentale spørgsmål som nævnt i første lektion: Hvor kommer mennesket fra? Hvorfor blev vi anbragt på jorden? Og hvad indebærer fremtiden for os? Disse spørgsmål får jeg nu svar på ved at studere Bibelen.

— Studerende, Montreal, Canada

Jeg sidder ved mit skrivebord og studerer lektion 6 — „Dødsriget” og „helvede.” Som tidligere medlem af den . . . kirke hvis lære på dette område er en helt anden, ønsker jeg virkelig at *takke Dem* for disse oplysninger. De har altid været at finde i Bibelen, jeg var blot ikke klar over det. Jeg nyder at studere dette kursus, og jeg er fast overbevist om at det er den rene sandhed.

— W. M., Indianapolis, Indiana, USA

Ambassador College

KORRESPONDANCEKURSUS

LEKTION 7

Et internationalt kursus i bibelsk forståelse udgivet af det teologiske fakultet ved Ambassador College, Pasadena, California, 91123. © 1973 Ambassador College. Alle rettigheder forbeholdes.

CHEFREDAKTØR
HERBERT W. ARMSTRONG

REDAKTIONSCHEF
Richard H. Sedliacik

Journaliststab
Lawson C. Briggs   William F. Dankenbring

Grafik
Thomas Haworth

Redaktionsassistent
Ronald Beideck

Distributionschef
Edward C. Kleier

DANSK REDAKTIONSSTAB: Richard Sprotte, Bjarne Nielsen, Christian Zernichow.

ADRESSÉR ALLE HENVENDELSER til Skandinavisk afdeling, Box 111, St. Albans, Herts., England.

DERES UNDERVISNINGSGEBYR er blevet betalt af andre. Eksemplarer til fordeling gives eller sælges ikke.

BEMÆRK: Giv straks skandinavisk afdeling meddelelse om enhver forandring i Deres adresse. Anfør venligst både Deres gamle og ny adresse. *Vigtigt!*

Om forside- billedet . . .

Udsigt mod nord over Indien og Ceylon med Den bengalske Havbugt til højre og Det arabiske Hav til venstre. Billedet blev taget af Gemini XI's besætning i en højde af 1000 kilometer over jordens overflade. Den frodige jord står i skarp kontrast til det gølge, livløse øde der kendetegner de øvrige planeter i vort solsystem. Vor „gode gamle jord” er også enestående fordi det er her Gud udfører sin store plan. Jorden vil som denne lektion afslører, blive selve MIDTPUNKTET for al aktivitet i hele universet!

Foto: NASA

KOMMER DE I HIMLEN?

De har sikkert altid hørt at man kommer i himlen hvis man bliver „frelst.“ Og de fleste antager at deres afdøde nære slægtninge og venner allerede er „kommet i himlen.“ Men hvad siger Bibelen? Er himlen virkelig „de frelstes løn“?

HVIS de retfærdige kommer i himlen, HVORFOR skrev apostlen Johannes da: „INGEN er steget op til Himmelen, undtagen han, som steg ned fra Himmelen“? — Jesus Kristus selv (Johannes 3,13).

Hvis de „frelste“ kommer i himlen når de dør, hvorfor sagde Peter da om kong David, som var en mand efter Guds hjerte (Ap. G. 13, 22): „Han er jo både *død og begravet*, og hans grav findes hos os den dag i dag. . . Thi David er **IKKE** faret op til Himlene . . .” (Ap. G. 2,29. 34)?

Ja, HVORFOR?

Hvilket paradoks! Millioner af mennesker lever i dag i troen på at de „frelste“ kommer i himlen, men det skete ikke for David!

Og hvis de frelste kommer i himlen når de dør, er der da behov for en opstandelse fra de døde? Hvorfor en *opstandelse* hvis de allerede har „modtaget deres løn“?

Er det ikke ved at være på tide at disse gådefulde men umådeligt vigtige spørgsmål bliver besvaret?

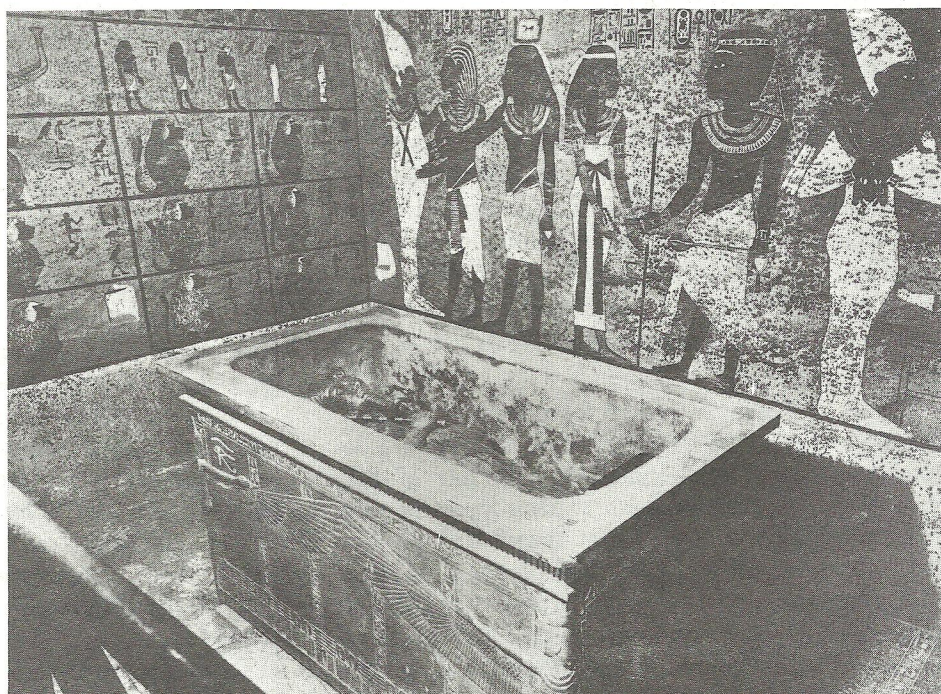
L Hvad folk tror

Troen på et liv i himmelen hinsides graven er ikke indskrænket til den bekendende kristne verden. Folk over hele verden har altid troet på en eller anden form for liv — en eller anden slags „løn“ — efter døden. Dette er en „anerkendt tros-

ÆGYPTISK MUMIE —

Da ægypterne var stærkt optaget af et liv efter døden og hvor man ville tilbringe det, bevarede de dødes legemer som mumier. Billedet viser Tutankhamons mumie i hans sarkofag af massivt guld!

Foto: Wide World

DEN ÆGYPTISKE „DØDEBOG“ — Her ses et afsnit af denne bog. Dens instrukser skulle hjælpe de døde med at krydse „underverdenen“ på vej til den ægyptiske „himmel.“

sætning i hedningernes, jødernes og muhamedanernes trosbekendelse... Evig lyksalighed var ifølge oldtidens hedningefolk udelukkende forbeholdt dem der udmærkede sig ved ophøjet dyd, og som følgelig fik adgang til gudernes selskab..." (*The Faiths of the World*, bd. 5, s. 10).

Samme kilde fortæller: „Hinduens himmel er optagelsen i *Brahma*, og for buddhisten er det udslettelsen eller *nirvana*. Præstedømmet i oldtidens Ægypten udbredte læren om sjælens udødelighed under navnet *Palingenesia*, genfødsel, som betød sjælens tilbagevenden til de himmelske regioner eller dens genoptagelse i det Højeste Væsen..." (s. 11).

Elleve udgave af *Encyclopædia Britannica* fortæller at der findes „forvirrende variationer i de opfattelser som forskellige folkeslag har af det fremtidige liv og om verden... Man forestiller sig et fremtidigt liv et eller andet fjernt sted på jorden, eller over jorden, i himlen, på solen, månen eller stjernerne, eller under jorden. Lyksalighedens og pinslernes regioner opfattes somme tider som adskilte, og somme tider ender alle de døde på samme sidste opholdssted. Undertiden finder de

gode deres blivende bolig hos guderne; undertiden skelnes der mellem adskillige himle af forskellig grad af lyksalighed" (bd. 9, s. 760).

Muhamedanerne tror på en himmel der er beredt for de lyksalige, for dem der bekender sig til den „sande religion," Muhameds tilhængere. De mener at de i paradiset vil kunne fryde sig over evigt lys og alle de himmelske nydelser. Deres tro indbefatter otte himle eller otte forskellige grader af lykke.

Muhamed udbredte læren om et paradiset med kødelige, sanselige fornøjelser, men samtidig lærte han i Koranen at den højeste lykke vil bestå i at se Gud ansigt til ansigt, og at denne lykke vil få én til at glemme alle paradisetets andre glæder.

Mange indfødte stammer i Australien har troet på en lykkelig verden hinsides denne. Især de stammer der var spredt over den sydøstlige del troede på et fremtidigt lykkeligt liv „hinsides det store vand" eller oppe i luften. Dette „paradis" kaldtes ofte „gummitræ-landet." Vejen til luftens land mente de gik ad solnedgangens stråler, eller ad Mælkevejen.

Tasmanierne så ligeledes frem til et lykkeligere liv efter døden, i hvilket de kunne fortsætte jagten

på de fornøjelser de begærede på jorden, og for evigt nyde dem.

Oldtidens germanske folkeslag troede på en himmelsk bolig de kaldte Valhal. Alle brave kæmper håbede at komme i denne gudernes himmel — et krigernes paradis. „Det har spyd som spær, taget er dækket med skjolde, på bænkene ligger ringbrynjer henslængt. En ulv hænger uden for døren mod vest, og en ørn kredser over den. . . . Så vældig var Valhal at den havde fem hundrede og fyrrø døre. Hver dag strømmede krigerne fuldt bevæbnede ud af dørene for at forlyste sig i kamp med hinanden, for så atter at vende tilbage til et festmåltid med himmelsk mjød i bægre udsdænket for dem af valkyrierne” (*Encyclopedia of Religion and Ethics*, bd. II, s. 709).

Nogle af eskimoerne på Grønland tror stadig på et paradis med to regioner: den første i den kolde atmosfære eller oververdenen med bakker og dale og en himmel; den anden i et underjordisk rige, et lyksaligt sted med solskin og evig sommer.

Tanken om at komme i himlen efter døden er ganske klart ikke forbeholdt den bekendende kristne verden. Hedningerne har fra arilds tid gjort sig lignende forestillinger!

3 Ægypternes „himmel”

Historien fortæller os at mange af den bekendende kristne verdens opfattelser af himmelen kom direkte fra oldtidens Ægypten.

Adolph Erman skriver i *The Ancient Egyptians*: „Pyramideteksterne behandler først og fremmest ønsket om at den ærværdige afdøde vil undgå at føre et forstemt liv i underverdenen — den skæbne der bliver almindelige dødelige til del — og om at han vil bo i himmelen ligesom guderne. Der kan han tage på rejse med solguden i hans båd, eller bo på de Lykkelige Marker, i Afrødeofferets Land eller i Iaru-markerne. Måske ville han selv blive en gud, og digterne stræber med stor fantasi efter at skildre kongen i denne nye rolle. Han er ikke længere en person som guderne allernådigst optager i himlen, men en erobrere der bemægtiger sig himlen” (s. 2).

Ifølge ægyptisk tro måtte de afdødes sjæle før de kunne nå den ægyptiske „himmel” — Iaru-markerne — og stedes for Osiris, krydse en uhyre region i underverdenen, som kaldtes Tuat, og som var opholdssted for guder, djævlø, menneskedyr, dæmoner, gode og onde ånder og de ondes sjæle, foruden slanger, uhyrer og kryb. Ægypternes hellige bog, *Dødebogen*, foreskriver besværgelser,

trylleformularer, bønner, heksekunster og amuletter til at hjælpe den døde igennem Tuats farer og frem til Sekhet Aaru og Sekhet Hetep — andre navne for ægypternes himmel — hvor han kan indtage sin plads blandt Osiris’ undersætter i „Det evige livs Land” (E. A. Wallis Budge, *The Literature of the Ancient Egyptians*, s. 40-41).

Den døde blev, ifølge ægyptisk tænkning, når han ankom ført frem for en domstol hvor Osiris selv var dommer. „Når dommen er gunstig og han er blevet rensøt for enhver urenhed, genoplives hans hjerte, og efter adskillige andre prøvelser bliver han ført til den solbeskinnede Elysiske Slette (Alus marker) hinsides havet. . . . Fra da af nyder han de lyksaliges evige liv i skyggen af livets træ eller af himmelgudinden Nuts morbærfingent træ, en sand Osiris” (Kohler, *Heaven and Hell in Comparative Religion*, s. 22).

Var dommen derimod ugunstig måtte den stakels synder gennemgå den „anden død.” Hans sønderlemmelse fulgte, og den værst mulige tortur ventede ham; den omfattede at blive brændt af gloende kul, styrtet i dybe vande, eller skåret i småstykker af skarpe sværd.

Kohler siger: „Vi har her selve oprindelsen til *inferno* og *paradis*” (s. 23, vor kursivering).

4 Den tidlige kirkes lære

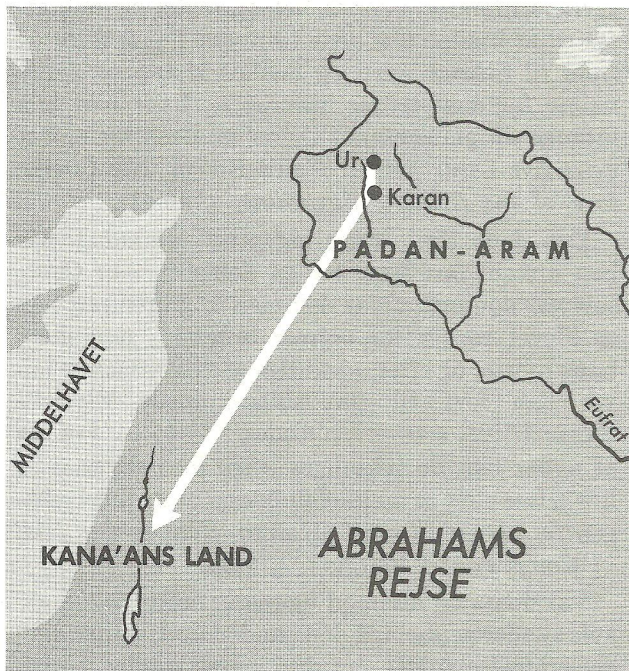
Men hvor overraskende det end kan lyde, udbredte hverken Jesus eller hans apostle læren om at de retfærdige kommer i himlen! Bemærk denne indrømmelse i et ikke-religiøst leksikon:

„Den fremherskende opfattelse i den tidlige kirke var tilsyneladende den at de døde var *hensøvede* indtil Herrens komme i skyerne for at oprejse dem, og at de pludselig skulle opvækkes og gives et nyt legeme, hvorefter de ville herske med ham på jorden i tusinde år. . . .” (*The New International Encyclopedia*, artiklen „Heaven,” bd. 9, s. 700-701).

Det står klart at den tidlige kirke *ikke* udbredte læren om at „komme i himlen.” En sådan lære blev ikke populær før lang tid efter apostlenes død!

Bemærk imidlertid hvad der efterhånden skete:

„Men andre opfattelser fik [gradvis] overtaget, hovedsagelig under indflydelse af *græsk tænkning*. Patriarkernes, profeternes og fortidens fromme mænds skæbne var naturligvis genstand for megen opmærksomhed og førte til den *antagelse* at de [deres „udødelige sjæle”] opbevarede på et forberedende sted som af fædrene blev kaldt *limbus patrum*, hvor de afventede Frelserens komme. De

kristnes opfattelse har i almindelighed været at de retfærdige der er uden synd, siden Kristi opstandelse, øjeblikkelig efter døden får adgang til himlen, hvor deres største glæde består i utilsløret beskuelse af Gud" (*ibid.*).

Historien viser at den lære som Clemens af Alexandria, Origenes og andre udbredte, gradvist

førte de fleste bekendende kristne bort fra troen på at Kristus bogstaveligt talt ville herske i 1000 år på jorden. Vejen lå nu åben. Hellenistisk filosofi der havde lånt meget fra oldtidens ægyptiske mytologi, begyndte at overtage Bibelens plads som kilde til doktriner. Fremherskende opfattelser såsom sjælens udødelighed, et evigt brændende helvede, skærsilden og himlen, blev alle hentet direkte fra oldtidens *mytologi!* Den populære kirke optog og udbredte, for at blive universel, disse fremherskende hedenske filosofier snarere end Bibelens enkle lære!

I dag er tanken om himlen som „de frelstes løn” næsten universelt udbredt blandt de protestantiske kirker. Det store flertal af bekendende kristne ser frem til at komme i „himlen” hvor de retfærdige sidder på en sky, klimprer på harpe, blader sig vej gennem stabler af harpemusik og beskuer Mesterens ansigt i AL EVIGHED!

Den gamle negro-spiritual om „that lucky old sun that has nothing to do, but roll around heaven all day,” udtrykker rammende millioner af menneskers tågede opfattelse af hvordan det vil være at komme i „himlen.” Men som vi snart skal se kom denne almindelige opfattelse IKKE fra Kristi eller apostlenes lære!

Hvad er den rene sandhed om himlen? Hvad LÆRER *Bibelen* os om „de frelstes løn”?

Ambassador College

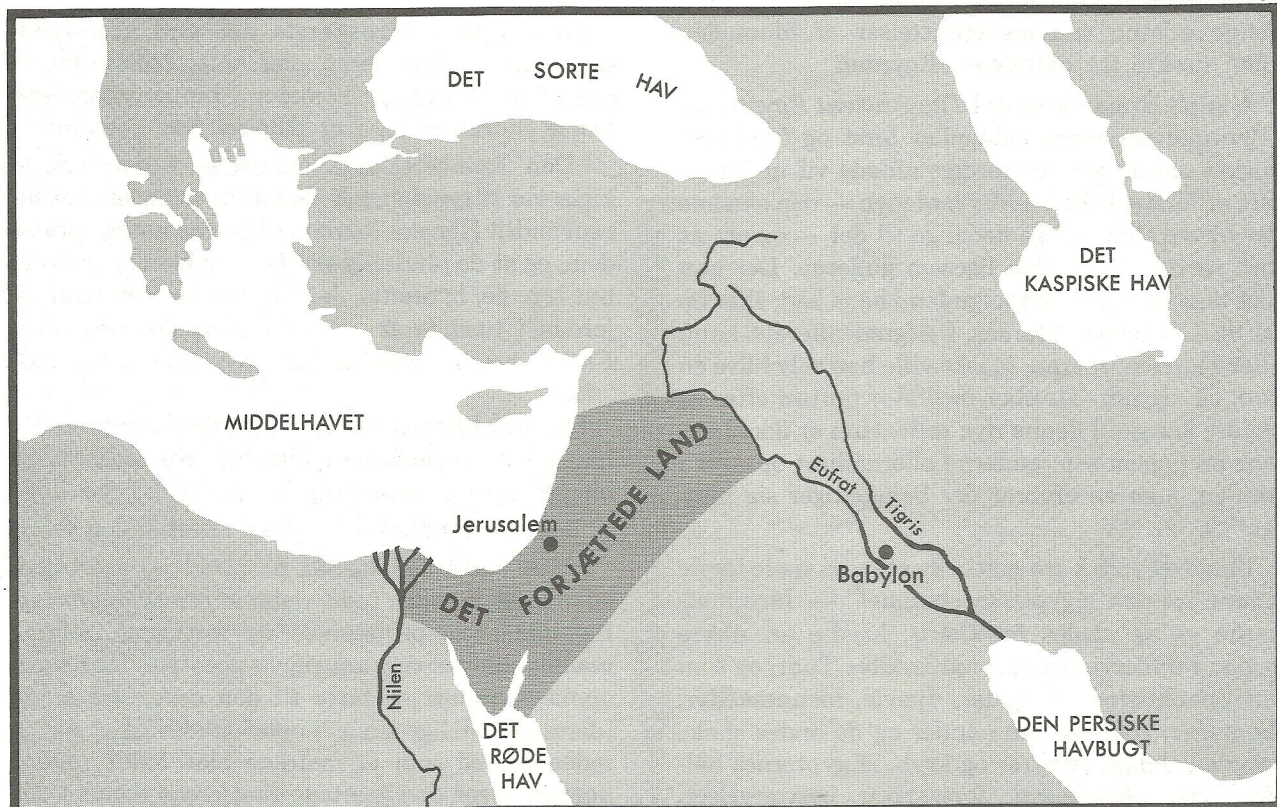

Foto: Ben-Haim

JORDAN-DALEN — Jordan-flodens frugtbare dal i vore dages Israel — en del af den vældige arv der blev lovet Abraham og hans efterkommere.

LEKTION 7

„Det forjættede land“

I Galaterbrevet findes et udsagn der faktisk opsummerer hele Guds HENSIGT og PLAN med menneskeheden. Den kristnes håb om en *evig „løn“* afhænger ganske af det emne der behandles i dette ofte *misforståede* skriftsted!

Apostlen Paulus skrev under inspiration til de omvendte hedningefødte i Galatien: „Nu blev FORJÆTTELSENE tilsagt ABRAHAM og hans afkom. ... Men når *I* hører Kristus til, da er *I* jo Abrahams afkom, *arvinger* i kraft af FORJÆTTELSE“ (Gal. 3,16. 29).

Den kristne har endnu ikke fået sin løn — han er endnu arveberettiget. Hvad de kristne skal arve hvis de bliver „frelst“ — hvad der end bliver „de frelstes løn“ — hvor de skal tilbringe evigheden — er baseret på et ganske bestemt LØFTE fra Gud. Og dette løfte blev givet Abraham, der i Galaterbrevet

som er skrevet til hedninge-kristne, også kaldes de troendes „fader“ (Gal. 3,7).

Hvis et menneske bliver omvendt, HVIS det „hører Kristus til“ — bliver kristent — da bliver det, uanset race, hudfarve eller køn, et af Abrahams børn og „*arving*“ til de FORJÆTTELSE der blev givet til Abraham. Hvad den kristne derfor skal *arve* er det samme som det der blev *forjættet* Abraham!

Lad os se om det var *himlen*.

1. Nøjagtigt hvad lovede Gud Abraham? 1 Mos. 12,2-3. 6-7.

KOMMENTAR: Guds løfte til Abraham og hans *afkom* — hans efterkommere — var altså KANA'ANS LAND!

2. Abraham drog for en kort tid til Ægypten (1 Mos. 12,10). Da han vendte tilbage til Kana'an, gentog Gud da sit løfte til Abraham og hans afkom? 1 Mos. 13,14-15. Hvad er dette lands grænser? 1 Mos. 15,18.

KOMMENTAR: Kana'ans land, af hvilket størstedelen i dag beherskes af jøderne, blev lovet Abraham og hans efterkommere. Det er grunden til at det kaldes „det forjættede land“! Bemærk at det er et område *her på jorden*, ikke et eller andet sted oppe i himlen!

3. Hvor længe vil Abraham og hans afkom ifølge Guds løfte eje landet? 1 Mos. 13,15.

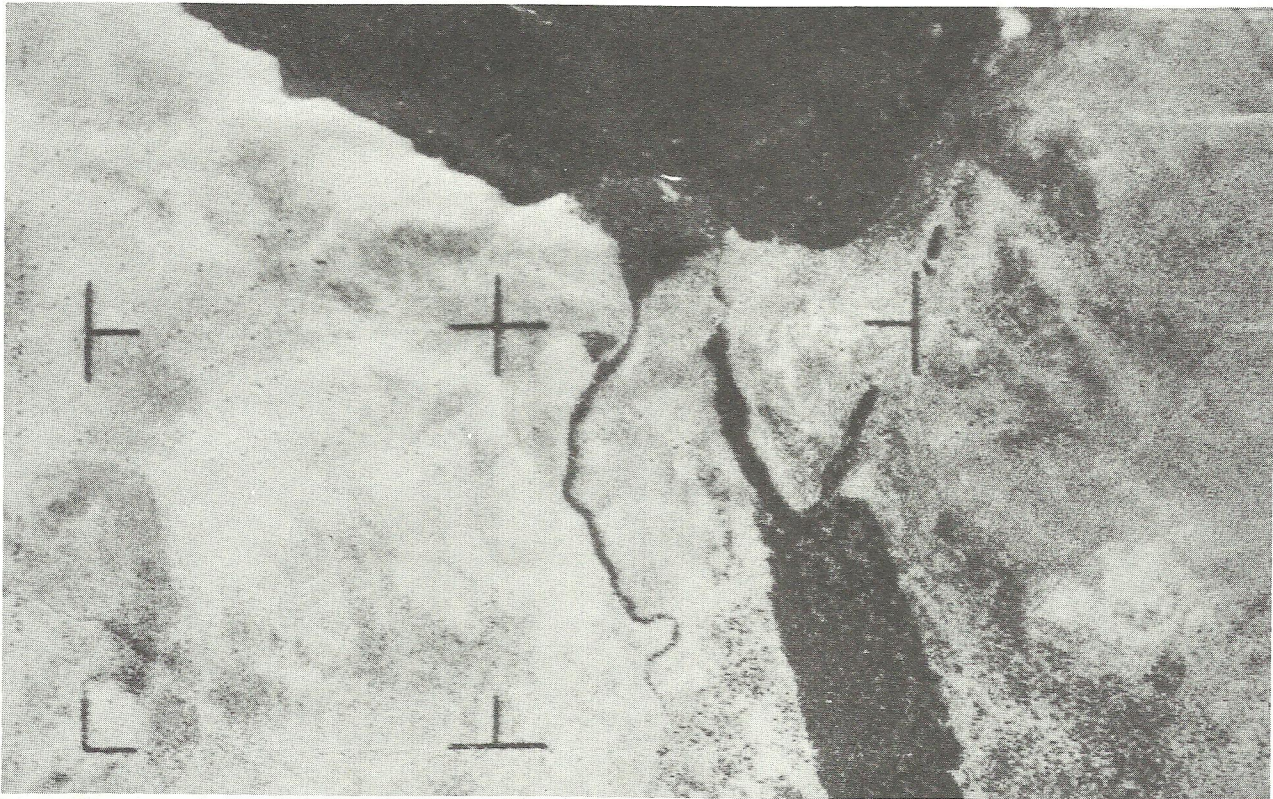

Foto: Ambassador College

„DET FORJÆTTEDE LAND“ SET FRA VERDENSRUMMET — Dette satellitfoto af Mellemøsten blev modtaget og fremkaldt af Ambassador College's satellit-station i Bricket Wood, England.

KOMMENTAR: Da arven er en EVIG arv må den nødvendigvis også indbefatte EVIGT LIV! Mere herom senere.

4. Blev dette løfte udvidet, indtil det til slut omfattede HELE JORDEN som arv? Rom. 4,13.

KOMMENTAR: Ikke et eneste ord om *himlen!* Gennem Abraham får alle sande kristne løfte om at arve *jorden!*

5. Blev de samme løfter som Gud gav Abraham også givet til hans søn Isak? 1 Mos. 26,1-5.

6. Og blev de samme løfter derpå givet til Jakob, Isaks søn? 1 Mos. 35,9-12. Og til Jakobs børn — israelitterne? Rom. 9,4.

KOMMENTAR: Jakob der senere fik navnet „Israel“ havde tolv sønner. Hver søn blev stamfader til en af Israels tolv stammer der tilsammen kaldes „Israels børn“ eller israelitterne.

2 Lydighed FØR arven

1. Gud gav dette løfte til Abraham på én betingelse — lydighed. Hvad befalede Gud Abraham at gøre? 1 Mos. 12,1.

2. Gjorde Abraham modstand, kom med indvendinger over for Gud eller modsatte sig ham, da han befalede ham at forlade hans hjemland? Eller GJORDE han simpelt hen hvad Gud befalede ham? 1 Mos. 12,4; Heb. 11,8. Hvilket land førte Gud ham til? 1 Mos. 12,5.

KOMMENTAR: Gud kaldte Abram (som hans navn dengang var) til at forlade Ur i Kaldæa, hans fødested. Dette land var under stærk indflydelse af det politiske system som begyndte i Babel, et symbol på det åndelige „Babylon“ som vi i dag lever i! I dag kalder Gud os ud af denne nuværende verden — dette moderne *Babylon!* (Åb. 18,1-4.)

Abraham *adlød!* Først forlod han sit hjemland, sine venner og slægtninge, sin tidligere levevis — han gav afkald på ALT og fulgte den vej Gud viste ham. Men Gud holdt ikke her op med at sætte Abrahams lydighed på prøve. Bemærk videre:

3. Hvordan satte Gud yderligere Abraham på prøve? 1 Mos. 22,1-2.

4. Da Abraham stod over for denne prøvelse, standsede han da op for at finde en vej udenom, komme med undskyldninger eller vise trods? Eller ADLØD han trofast Gud — og stod endda tidligt op næste morgen for at adlyde hans bud? 1 Mos. 22,3.

5. Tillod Gud Abraham at dræbe sin eneste søn? 1 Mos. 22,10-12.

KOMMENTAR: Gud havde ikke virkelig til hensigt at tage Isaks liv — han ønskede blot at se Abrahams VILLIGHED *til i tro at adlyde ham!* Og fordi Abraham i tro adlød Gud, omtaler Bibelen

ham som „fader” til alle som *lever i troen* (Rom. 4,11; Gal. 3,7).

6. Efter at Abraham havde vist sig lydige — var blevet prøvet og *fundet trofast* — var der da flere betingelser for at modtage hvad Gud tidligere havde lovet? 1 Mos. 22,15-18. Læg mærke til ordene „fordi du HAR GJORT dette” i vers 16; og ordene „fordi du ADLØD mig” i vers 18.

KOMMENTAR: Forjættelsen var nu **BETINGELSESLOS!** Abraham *havde* udført SIN del af pagten eller overenskomsten.

7. Hvilket andet skriftsted viser at dette løfte er absolut ufravigeligt? 1 Mos. 26,5.

3 Alle kan blive „arvinger” til forjættelsen!

Lad os se på hvordan mennesker af *alle* folkeslag kan blive „arvinger” til de samme forjættelser der blev givet Abraham og hans efterkommere.

1. Lovede Gud Abraham at **ALLE** jordens folk skulle velsignes i hans „sæd”? 1 Mos. 12,3; 22,18. Hvem er denne „sæd”? Gal. 3,8. 16.

KOMMENTAR: Ordet „sæd” i 1 Mosebog 22,18 henviser specielt til *én Sæd* — Kristus — snarere end til Abrahams mangfoldige „sæd” eller afkom, der nævnes i 1 Mosebog 13,16; 17,8.

2. Bevise Lukas 3,23. 34 at Jesus var en direkte

efterkommer af Abraham — var af hans „sæd”? Blev han klart nok født af Judas’ stamme, og var Juda én af Jakobs eller Israels sønner? Vers 33-34. Bemærk også Johannes 4,22 og Hebræerbrevet 7,14.

KOMMENTAR: Lukas giver os Jesu afstamning på hans moder Marias side. Den Josef der nævnes i Lukas 3,23 var faktisk Elis svigersøn, og Eli var Marias *fader*. Lukas viser altså at Maria var en direkte efterkommer af Abraham (vers 34).

3. Hvordan bliver et menneske der *ikke* af fødsel er en direkte efterkommer af Abraham, „arving” til de forjættelser der blev givet ham? Gal. 3,28-29.

KOMMENTAR: Alle de folkeslag som ikke er efterkommere af Abraham gennem Isak og Jakob (Israel) kaldes i Bibelen „hedninger.” Paulus gik således videre med at vise disse hedningefødte galatere at den eneste måde hvorpå de kunne blive *arvinger* til de forjættelser der blev givet Abraham, var ved at blive Abrahams børn („sæd”), *ved åndeligt at blive adopteret* GENNEM KRISTUS!

4. Hvad sagde Paulus at de hedninge-kristne i Efesus var *før* deres omvendelse? Efes. 2,11-12.

KOMMENTAR: Som hedninger havde de været „*fremmede* for forjættelsens pagter, UDEN HÅB og uden Gud i verden.”

5. Men var de *på grund af Kristus og hans offer* blevet bragt nær til forjættelserne? Efes. 2,13. Og var de stadig fremmede og udlændinge? Vers 19. Var

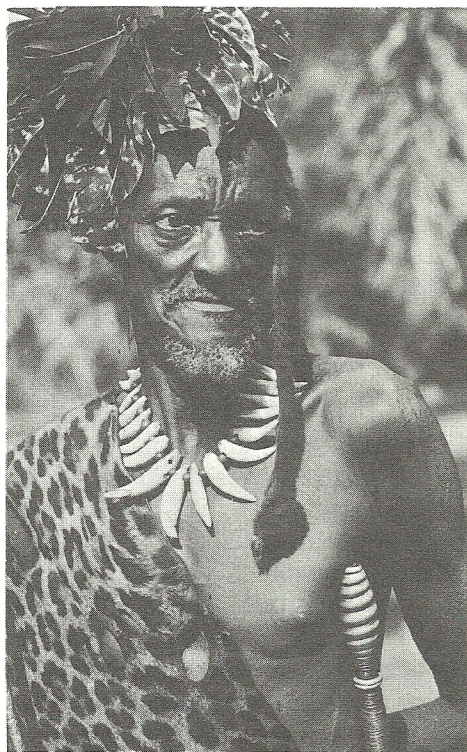

Foto: Rep. of Congo

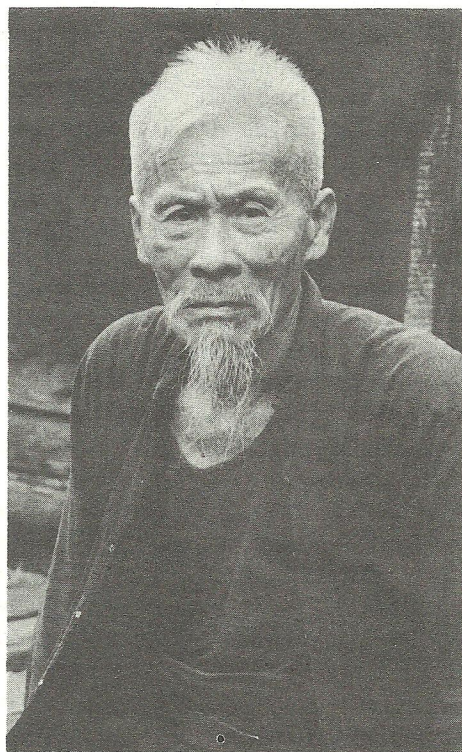

Foto: UNHCR

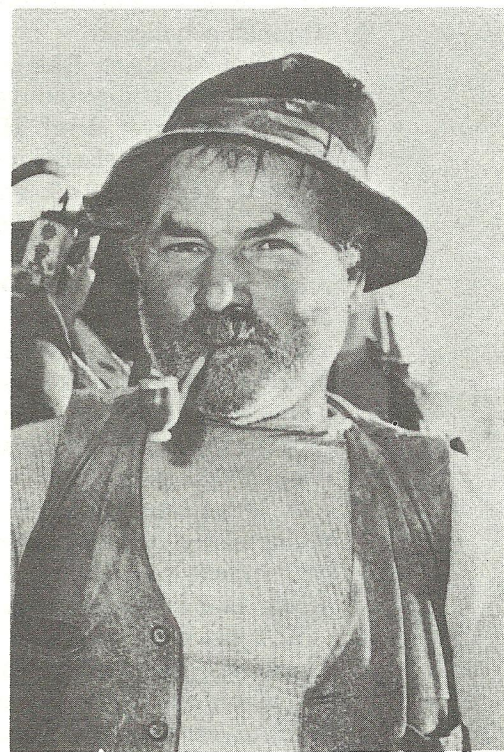

Photo Information Service, Rom.

UDEN UNDTAGELSE — Uanset deres racemæssige baggrund har **ALLE** folkeslag adgang til at blive arvinger til Abrahams forjættelser!

de en del af Guds *åndelige* husstand? Samme vers.

KOMMENTAR: Og derfor kan i dag ethvert menneske af ALLE folkeslag blive „arving” til de forjættelser Gud gav Abraham, ved at blive hans „sæd” *gennem Kristus!*

Vi læser i Galaterbrevet 3,7: „Derfor skal I vide, at de, som er af tro, de er Abrahams *børn*.” Hvis De er en omvendt kristen, så er Abraham Deres „fader” uanset hvilken race De tilhører, og De vil arve hvad Gud end lovede ham. Er det ikke klart?

Og derfor er ALLE sande kristne medarvinger med Abraham til (1) EVIGT LIV og (2) EVIG ARV AF HELE JORDEN. De løfter som Gud gav Abraham omfattede IKKE „himlen”!

Men *hvornår* vil Abraham og hans „børn” modtage deres arv? *Hvornår* vil de modtage forjættelserne? Har Abraham allerede „modtaget sin løn” — har han allerede arvet forjættelserne?

4 Forjættelserne VENTER på at blive opfyldt

1. Har Abraham allerede modtaget den arv som Gud lovede ham? Ap. G. 7,2-5. Læg især mærke til vers 5.

KOMMENTAR: Disse inspirerede ord som Stefanus her udtalte, viser tydeligt at Abraham *aldrig modtog* den lovede arv — selv ikke efter at Guds forjættelse var gjort BETINGESELØS på grund af Abrahams lydighed.

2. Tog Abraham, Isak og Jakob blot ophold — dvs. var midlertidige indbyggere — i det land som Gud havde lovet dem? Heb. 11,8-10. Havde de modtaget forjættelserne da Hebræerbrevet blev skrevet? Vers 13. 39-40. Var Abraham stadig død på Kristi og apostlenes tid? Johannes 8,52-53.

KOMMENTAR: Fatter De hvad disse Guds inspirerede skriftsteder siger? De siger kort og godt at alle disse mænd døde i tro *UDEN AT HAVE MODTAGET FORJÆTTELSENE!* Selve de fædre til hvem løfterne blev givet, gik ikke „ind til deres løn ved døden”! Ej heller var de „gået ind til deres belønning” MANGE ÅR efter Kristi opstandelse og opførelse til himmelen!

3. Hvad med David, der var en af Abrahams arvinger og en Guds profet på gammeltestamentlig tid? Arvede han forjættelserne, eller ligger han *stadig død* i sin grav? Ap. G. 2,29.

KOMMENTAR: Vi læser i Det ny Testamente at Abraham og alle patriarkerne IKKE har modtaget den lovede arv, *selv ikke den dag i dag!* De og alle de kristne der bliver Abrahams børn gennem Kristus, er nu kun ARVEBERETIGEDE til forjættelserne.

Men tilbage står endnu det STORE spørgsmål: *hvornår* vil de modtage den lovede arv?

5 Skal arve „Guds rige”

For at forstå hvornår forjættelserne vil blive taget i arv må vi se nærmere på hvad Abraham og hans arvinger skal arve.

1. Hvad „stadfæstede” Jesus Kristus under sit virke på jorden? Rom. 15,8. Og hvilket *budskab* forkyndte han? Markus 1,14; Matt. 9,35.

KOMMENTAR: Når Kristus stadfæstede de forjættelser om en evig arv som Gud gav „fædrene” (Abraham, Isak og Jakob), forkyndte han altid evangeliet — de GODE NYHEDER — om GUDS RIGE der skal opfylde jorden og herske over den — den samme jord der blev lovet Abraham og hans arvinger som en evig arv. Er der forbindelse mellem de to? Absolut! Bemærk videre:

2. Vil alle fortidens retfærdige mænd være „i” Guds rige? Lukas 13,28; Matt. 8,11.

KOMMENTAR: De forjættelser Gud gav fædrene, omfattede *ADGANG til Guds rige!* Deres arv vil således omfatte (1) EVIGT LIV i (2) GUDS RIGE og (3) JORDEN *hvor dette rige skal herske* — præcis den SAMME ARV som De og jeg kan modtage gennem Kristus!

3. Hvad sagde Kristus at den kristne bør stræbe efter at komme ind i? Matt. 6,33; 7,21.

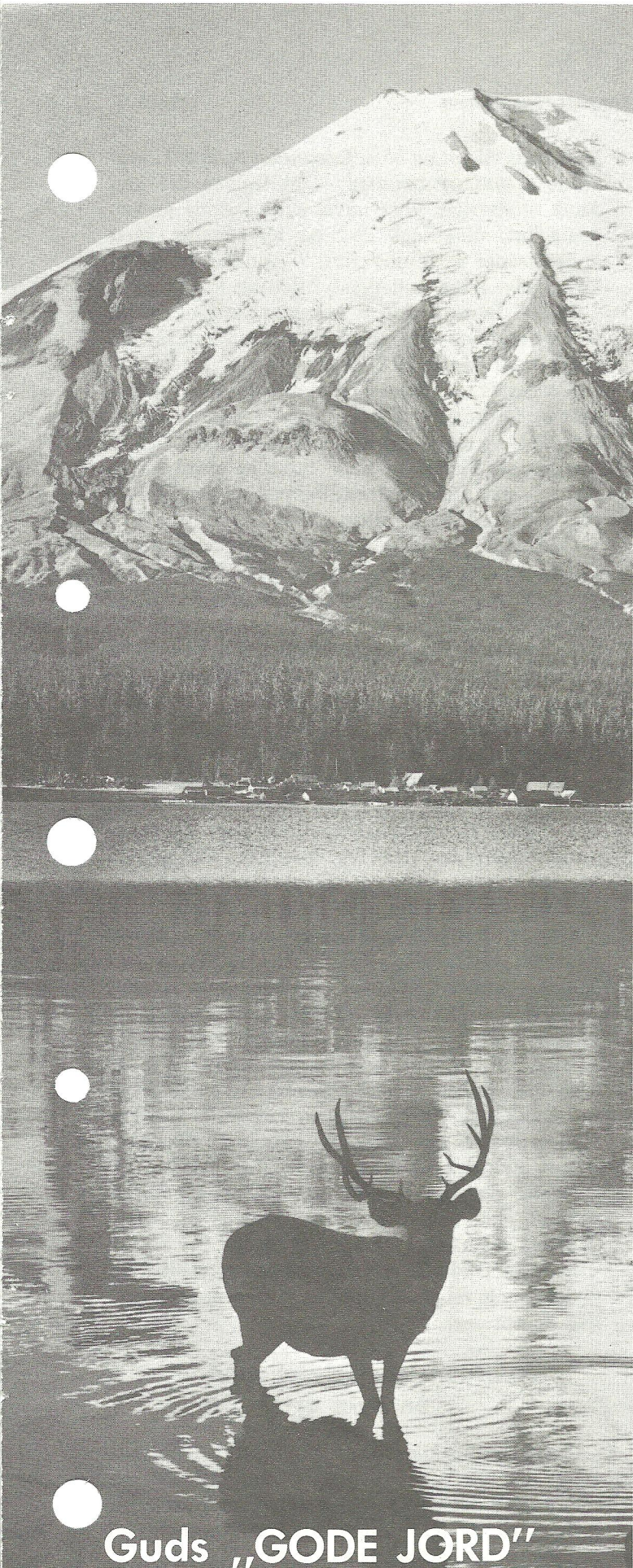
KOMMENTAR: Udtrykket „Himmeriget” gengives i ældre danske oversættelser og i den norske oversættelse som „himmels rige.” Det er *himmeleens* rige — ikke et rige *i* himmelen! Det ejes og beherskes fra himmelen på samme måde som „Morgans bank” ikke ligger *i* Morgan, men ejes og styres af ham.

Mattæus-evangeliet benytter altid udtrykket „Himmeriget” til at udtrykke nøjagtig det samme som Markus, Lukas og Johannes udtrykker med „Guds rige.” Det betyder ikke et rige *i* himmelen, lige så lidt som „Guds rige” betyder et rige *i* Gud! Men det betyder et rige der *ejes og beherskes* af GUD hvis trone og bolig er i himmelen.

4. Hvad sagde Jesus i sin „bjergprædiken” at de „sagtmodige” skulle arve? Matt. 5,5. Men hvad sagde han om „de fattige i ånden”? Matt. 5,3. Er dette en selvmodsigtelse?

KOMMENTAR: Naturligvis ikke! De „sagtmodige” og de „fattige i ånden” — med andre ord, ydmyge kristne — skal få JORDEN *i evig* eje og skal komme ind i „Himmeriget” der vil blive oprettet *på jorden!* Dette rige er som vi lærte i en tidligere lektion, Guds styrende regering som Kristus vil oprette her på jorden ved sin genkomst.

At komme ind i — eller „arve” — dette guddommelige rige er en så fantastisk bestemmelse at vi med vor menneskelige forstand ikke kan fatte det

Guds „GODE JORD“

forurennet af mennesket

Fotos: til venstre — H. Armstrong Roberts; for oven — Sun Telefoto; i midten — Ambassador College; for neden — Koshallek, Milwaukee Journal

fuldt ud! Folk i vor tid har overhovedet intet *begreb* om hvad der venter de lydige. Den arv der venter enhver sand kristen overgår alt hvad De nogen sinde har forestillet Dem!

Som vi læser i Første Korinterbrev 2,9: „Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opkommet i noget menneskes hjerte, hvad Gud har beredt for dem, der elsker ham.” Det fulde omfang af den arv som Gud har lovet de retfærdige kan overhovedet ikke fattes af det naturlige menneske — men Gud *åbenbarer* det for os „ved Ånden” (vers 10). Nøjagtigt hvad Gud åbenbarer vil blive gennemgået fuldt ud i næste lektion!

5. Hvad fortæller Mattæus 6,10 os om Guds rige?

KOMMENTAR: Den kristne må i dag indtrængende bede: „KOMME dit rige!” Det er altså åbenbart *endnu* IKKE kommet til jorden.

6. Hvor opbevares den kristnes arv? 1 Peter 1,3-4; Matt. 5,12; Luk. 6,23.

KOMMENTAR: Der står IKKE i disse vers: „Jeres løn skal være stor *når I kommer i himmelen.*” Der står ikke *hvornår* eller *hvor* den kristne vil modtage sin arv og belønning — kun at den er „gemt” i *himmelen!*

7. Hvornår skal de retfærdige arve Guds rige — modtage deres arv og belønning? Matt. 25,31-34. Det er åbenbart NÅR KRISTUS VENDER TILBAGE, at Abraham og hans børn skal arve forjættelserne!

Men læg mærke til hvad der yderligere vil ske ved Kristi genkomst.

6 Opstandelsens vigtighed

1. Kan de som endnu er kød og blod — dødelige — arve Guds rige? 1 Kor. 15,50.

KOMMENTAR: Intet MENNESKE kan *arve* Guds rige. Guds rige er *ikke et menneskeligt rige* — der er INGEN mennesker i det. Det er et GUDDOMMELIGT RIGE — GUDS rige!

2. Hvad må der ifølge Paulus ske med vort dødelige legeme før vi kan arve og faktisk blive en del af dette rige? 1 Kor. 15,51. 53. *Hvornår* bliver vort legeme forandret — forvandlet fra kød til ånd? Vers 52. Vil denne basun lyde ved Kristi GENKOMST? 1 Tess. 4,13-16. Er dette også det tidspunkt hvor Abraham, Isak, Jakob, David og andre skal arve forjættelserne? Samme vers. Hvad kaldte Jesus denne forvandling da han forklarede den for Nikodemus? Johannes 3,6. 8. Hvis vi er „født af Ånden,” kan vi da omsider „se” — KOMME IND I — Guds åndelige rige? Vers 3.

KOMMENTAR: Ved Jesu Kristi genkomst vil alle de døde i Kristus blive oprejst med et nyt ÅNDELIGT LEGEME; og de kristne som er i live ved hans

genkomst vil *i et nu blive forvandlet* og få et tilsvarende ÅNDELIGT LEGEME — et legeme der kan ARVE Guds rige. Vort nuværende legeme er for-gængeligt, underlagt død og forrådnelse. Men åndevæsener er EVIGT NYE — udødelige, uforkrænkelige, ikke underkastet død og forrådnelse!

3. Lod Jesus os vide at Abraham, Isak og Jakob — *i fremtiden* — vil opstå fra de døde for at få del i Guds rige? Matt. 22,31-32.

KOMMENTAR: Denne tekst bliver ofte forvansket og fordrejet i et forsøg på at bevise at Abraham *ikke* er død — at han allerede er gået ind til den løn der blev lovet ham, UDEN at opstå fra de døde — det diametralt MODSATTE af hvad Jesus påpegede ved denne illustration.

Gud er de *levendes* Gud, ikke de dødes. Jesus talte om deres *fremtidige* opstandelse til evigt liv! For han sagde klart: „Men hvad de dødes OPSTANDELSE angår. . .”

Vi kan nu forstå hvorfor Abraham og hans børn gennem Kristus *endnu ikke* har arvet forjættelserne. De kan ganske enkelt ikke modtage denne EVIGE ARV før de modtager EVIGT LIV! Dette vil som Paulus forklarede, ske ved *opstandelsen* fra de døde!

Uden en opstandelse ville de døde aldrig kunne leve igen! (1 Kor. 15,16. 18.) Derfor er de dødes opstandelse et centralt led i Guds plan. Og medmindre Abraham, Isak og Jakob og alle afdøde kristne bliver OPREJST af graven ved Kristi komme, *kan* de ikke arve forjættelserne!

Lad os i korthed opsummere nogle få punkter: de dødes opstandelse vil finde sted ved *Kristi genkomst* — når han kommer som kongernes KONGE og herrernes HERRE for at herske over og styre alle jordens folkeslag. Når han kommer for at oprette sit rige, vil Abraham og hans børn i Kristus modtage udødelighed og *arve* Guds rige — en verdensherskende REGERING der ledes og styres af Kristus, med sæde i *selve det land* der blev lovet Abraham — det land der strækker sig fra Nilen til Eufrat. Og dette rige, denne regering, der består af UDØDELIGE, skal herske over alle jordens folkeslag, dødelige mennesker af kød og blod!

Hvor er Guds Ords rene sandhed forskellig fra de ældgamle religiøse fabler og myter som verden i dag accepterer!

7 Hvordan Kristus muliggjorde en evig arv

Jesus Kristus kom for at „stadfæste” de forjættelser der blev givet fædrene (Rom. 15,8). Vi må forstå hvad det betyder. Lad os bemærke hvordan Kristus gjorde det muligt for hele menneskeheden at arve disse herlige forjættelser.

1. Hvad er synd? 1 Joh. 3,4. Vil den der synder — overtræder Guds lov — arve Guds rige? Efes. 5,5; 1 Kor. 6,9-10. Hvad er straffen — „lønnen” — for synd? Rom. 6,23. Har *alle* mennesker syndet? Rom. 3,23.

KOMMENTAR: Gud er hele universets Skaber. Han er også den vældige Lovgiver. Enhver der ikke adlyder ham, begår *synd*. Synd fører til sorg, lidelse, kval og DØD! Derfor viser Bibelen at enhver der er ulydig mod Gud fortjener døden — DEN EVIGE DØD! Da *alle* har syndet, har *alle* den samme straf hængende over sig. Hvis hvert enkelt menneske måtte lide straffen for dets egne synder ville *ingen* kunne modtage evigt liv — *ingen* kunne arve de forjættelser der blev givet til fædrene.

2. Men ofrede Jesus Kristus frivilligt sit SYNDFRI LIV FOR OS så vi *ikke behøver* at lide straffen for vore synder og derved gå glip af den evige arv i Guds rige? Joh. 10,17-18; 1 Tim. 2,5-6; Rom. 5,8-10.

KOMMENTAR: Gud Faderen skabte alt ved Jesus Kristus (Heb. 1,2; Joh. 1,1-3). Jesus var GUD i menneskeskikkelse — Gud i kødet (Joh. 1,14). Da Jesus er vor Gud og Skaber, var hans fysiske liv af STØRRE VÆRDI end summen af alle menneskers liv gennem tiderne! Så ved at dø var Jesus i stand til at betale dødsstraffen for ALLE menneskehedens synder! Kristus „stadfæstede” de forjættelser Gud gav til Abraham ved at forkynde evangeliet om riget og derefter ved at dø for vore synder. Hans død gjorde det muligt for os at få *evigt liv!* (Joh. 3,16.)

3. Men hvilke betingelser må vi opfylde før Kristi offer dækker den straf som *vore* tidligere synder medfører? Ap. G. 2,38. Hvem må vi tilhøre? Gal. 3,29, første seks ord; Rom. 8,9.

KOMMENTAR: ENHVER MÅ „tilhøre Kristus” — blive „kristen” — for at kvalificere sig til at modtage den evige arv, hvad enten det drejer sig om en direkte efterkommer af Abraham eller om en ikke-israelit.

4. Var Jesus vor frelses „banebryder” — foregangsmand — gennem sin lidelse, død og påfølgende opstandelse til *herlighed*? Heb. 2,9-10. Hvad er Jesus af Faderen indsat som „arving” til? Heb. 1,1-2. Og vil vi hvis vi „hører Kristus til” — bliver kristne — og sejrer, FÅ ALT I ARV sammen med ham som *medarvinger*? Rom. 8,16-17; Åbenb. 21,6-7.

KOMMENTAR: Jesus Kristus blev ved sin opstandelse arving til alle de forjættelser der blev givet Abraham! Og ved at leve et liv uden synd gjorde han det muligt for alle der accepterer hans offer at blive MEDARVINGER til disse forjættelser *sammen med* ham!

5. Efterlod Kristus sig en pagt eller et testa-

mente? Heb. 9,15. („Pagt” burde oversættes „testamente.”) Hvilken *form* for arv vil arvingerne i dette *testamente*, denne „pagt,” få? Samme vers. Når et testamente oprettes, må den der opretter det nødvendigvis dø før det kan træde i kraft? Vers 16-17.

KOMMENTAR: Kristus efterlod sig et testamente — en „pagt.” Det er grunden til at den sidste fjerdedel af Bibelen kaldes „Det ny Testamente.” I det lærer vi hvad *vi må gøre* for at blive Jesu medarvinger til løftet om den evige arv i Guds rige.

Men et testamente træder ikke i kraft før den som oprettede det *dør*. Kristus døde så at vi kunne arve forjættelserne gennem ham. Men han lever i dag og sidder ved Faderens højre hånd, parat til at *gå i forbøn* for os (Heb. 7,25), til at hjælpe og styrke os så vi alle kan sejre over synden og arve Guds herlige forjættelser!

8 Er noget menneske kommet i himlen?

Der findes overhovedet INTET skriftsted i hele Bibelen der kalder HIMLEN „de frelstes løn.” INTET skriftsted taler om at de hellige — de sande kristne — kommer i himlen når de dør!

Og dog synes de fleste at være uvidende om Guds Ords enkle lære, og uden at undersøge sagen godtager de den *fejlagtige* idé at de „kommer i himmelen”! Lad os se på endnu nogle få skriftsteder der enten er blevet oversat eller skødesløst fortolket af dem der ønsker at tro på denne fejlagtige lære.

1. Hvad fortalte Jesus sine disciple ifølge Johannes 13,33. 36?

KOMMENTAR: Nogle har formodet at Kristus fortalte disciplene at de „siden” *skulle* følge ham til *himlen*. Alle de skriftsteder vi hidtil har gennemgået i denne lektion viser klart at dette IKKE var hvad Kristus sagde! Senere *døde* Peter også og han er endnu i graven — uden bevisthed. Han vil opstå senere — ved Kristi genkomst — i opstandelsen sammen med resten af de hellige, og blive et udødeligt medlem af Guds rige!

2. Giver Bibelen os en klar forståelse af *hvor* de opstandne hellige vil opholde sig og hvad de vil foretage sig efter Kristi genkomst? Åbenb. 5,10. Hvad sagde Kristus at han forbereder for dem? Joh. 14,2-3.

KOMMENTAR: Udtrykket „boliger” henviser til en plads i „Faderens hus” eller Guds tempel. På gammeltestamentlig tid boede Guds præster i kamre i templet. Disse kamre repræsenterede *autoritative stillinger* — de stillinger i Guds herskende rige som de hellige vil blive tildelt ved Kristi genkomst!

Disse stillinger bliver *ikke* i himlen. Kristus sagde klart at han steg op til himlen for at forberede en officiel stilling for hver kristen. Men først når han

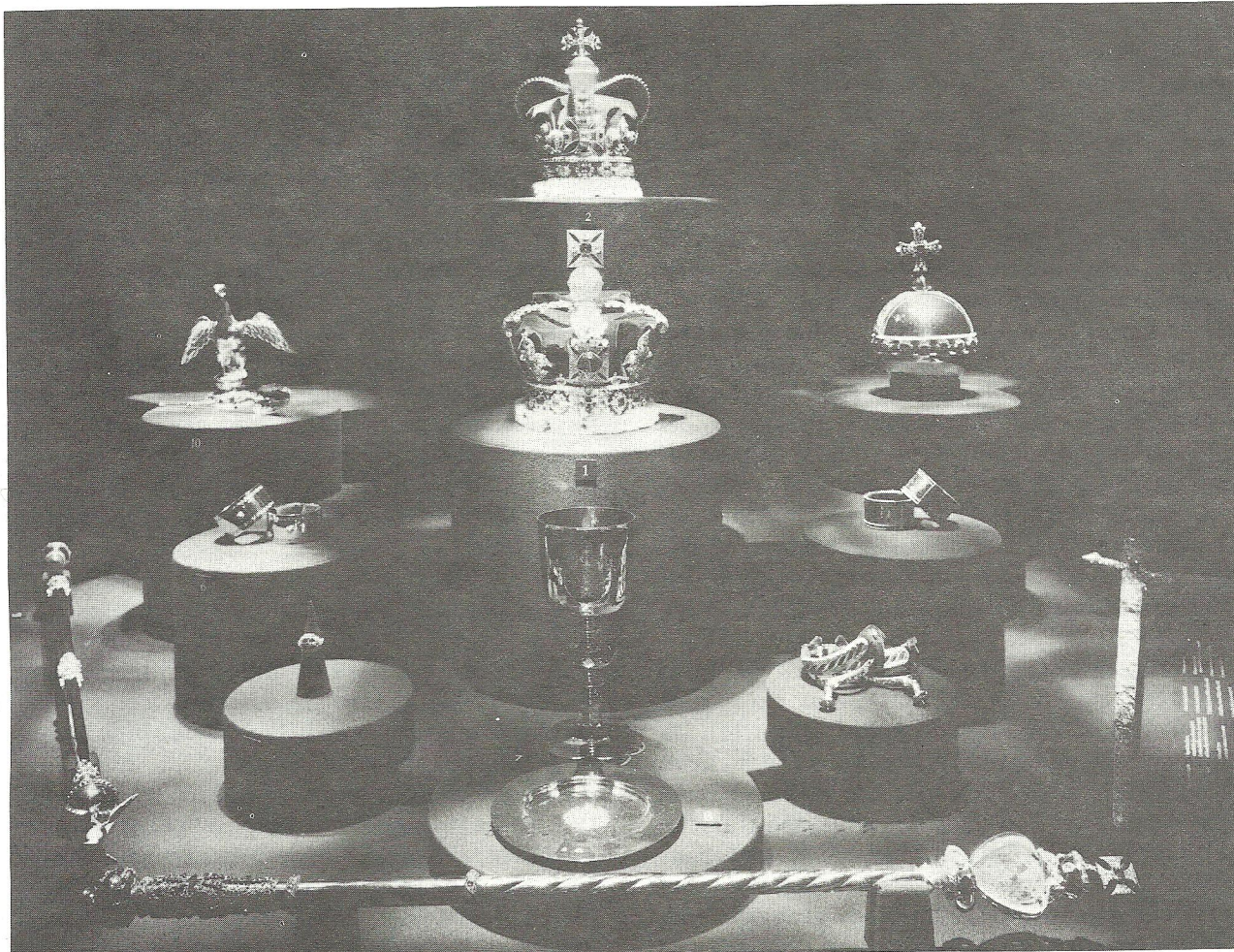

Foto: Fox

kommer tilbage til jorden vil disse hverv blive tildelt de hellige.

Når Jesus vender tilbage til denne jord som kongernes Konge vil han sige til de hellige: „Kom hid, min Faders velsignede! *arv det rige*, som har VÆRET JER BEREDT . . .” (Matt. 25,34). Og Skriften erklærer at de derefter skal herske over alle folkeslag her *på jorden* — med MYNDIGHED og AUTORITET i Guds rige!

3. Fastslår Bibelen kategorisk at *INGEN undtagen Jesus selv* nogen sinde er steget op til himmelen? Joh. 3,13. Kan det siges tydeligere?

4. Men hvad med „forbryderen på korset”? Steg han ikke til himmels sammen med Jesus samme dag? Lukas 23,43. NEJ, det gjorde han ikke! Lad os se hvorfor.

KOMMENTAR: For det første steg Kristus selv ikke op til himmelen den dag. Han blev i stedet lagt i graven — i „dødsriget” — hvor han lå død i de følgende tre dage og nætter.

For det andet betyder ordet „paradis” slet ikke himmelen. Dette ord beskriver i virkeligheden *jorden* når Gud gør den til sit opholdssted. „Paradis” betyder ganske enkelt „*have, rekreatiomsområde*;

SYMBOLER PÅ AUTORITET — Englands imponerende kronjuveler. Skriften afslører at Jesus Kristus nu befinder sig i himlen hvor han forbereder autoritative embeder for dem der kvalificerer sig i dette liv.

lund, park” — „*en stor indhegning, et reservat . . . skyggefuldt, med kilder og vandløb . . . omgivet af en mur.*” Det er den definition der gives i *Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament*.

Og for det tredje er *tegnsetningen* i dette vers forkert i de fleste bibeloversættelser. Der anvendtes ikke kommaer da Det nye Testamente blev skrevet på græsk. Da oversætterne derfor føjede tegnene til i teksten, satte de dem hvor de *mente* de burde stå. I virkeligheden sagde Kristus ikke: „I dag skal du være med mig i Paradis,” men snarere: „Sandelig siger jeg dig i dag, skal du [eller, du skal] være med mig i Paradis.”

Ved at benytte udtrykket „i dag” understregede Jesus *det tidspunkt han gav sit løfte* — ikke det tidspunkt hvor han ville komme i paradis. Jesus bemærkede mandens *angerfulde* indstilling og var i stand til at fortælle ham at han senere skulle leve

igen sammen med Kristus i en vidunderlig verden. Dette „paradis” er imidlertid *ikke* kommet til jorden *endnu*, og den angrende forbryder er *stadig væk død!*

5. Hvad skal de som „bier på Herren” arve? Sal. 37,9. Hvad skal „de, han velsigner” arve? Vers 22. Hvad skal de „retfærdige” arve, og hvor længe skal de bo der? Vers 29. Og hvad lover Gud dem der „bliver på hans vej”? Vers 34.

KOMMENTAR: Er der noget i vejen med at få jorden i eje som en *evig* arv? Kan De „nøjes med” jorden?

Jorden kunne i dag være et overvældende vidunderligt sted at leve hvis det ikke var for *synden* — trods mod Gud og hans evige åndelige love der bringer fred, lykke og glæde! Lykke og glæde afhænger ikke af det geografiske sted hvor man befinder sig. Lykke er en sindstilstand — en åndelig tilstand!

Der vil *INGEN SYND* være i Guds åndelige rige. Ingen løgnere, ingen mordere, ingen tyve eller røvere. Tænk blot — der vil ingen djævel være til at forføre nogen; ingen låse på dørene, ingen fængsler, ingen hospitaler, ingen fattiggårde! Ingen stridigheder, ingen krige — ingen sygdomme og lidelser — ingen fattigdom, ingen sult, ingen nød! Hvilken *vidunderlig arv!*

Når vi læser alle disse skriftsteder i sammenhæng bliver det fuldstændig klart at de helliges løn *ikke* består i at klimpre på harpe i al evighed oppe i himlen. Den er uendelig meget herligere og mere spændende!

9 Himmel på jorden!

I en tidligere lektion så vi på hvordan Kristi herredømme på jorden i tusindårsriget vil blive. Vi så hvordan hele jorden da vil blive til et herligt UTOPISK PARADIS — lige så smuk og strålende som Edens have!

Men hvordan vil jorden se ud når de tusinde år er slut — når *alle* de retfærdige vil have modtaget udødelighed og evigt liv og alle de onde vil være blevet brændt til aske?

1. Bliver der en NY jord og en NY himmel efter at den nuværende jords overflade er blevet rensset i ilden? 2 Pet. 3,7-13; Åbenb. 21,1.

2. Hvem vil bo på den nye jord? Åbenb. 21,24-27. Består disse „folkeslag” af Guds opstandne, udødelige sønner — de *frelste*? Vers 24, overs. af 1819. Står deres navne skrevet i livets bog? Vers 27.

3. Hvilken by bliver hovedstaden på den ny jord? Åbenb. 21,2. 10-14. Hvor stor bliver denne by? Vers 15-17. Bliver det en strålende og herlig by med gader af ægte guld? Vers 18-21. Hvor vil denne by komme fra? Vers 2 og 10.

KOMMENTAR: Det er derfor indlysende at de kristne *ikke* kommer i himlen når de dør eller når de opstår fra de døde, men at det „HIMMELSKE JERUSALEM” i stedet *KOMMER TIL DENNE JORD!*

4. Vil Gud Faderen til den tid selv tage bolig på jorden og gøre det ny Jerusalem til sædet for selve hans TRONE? Åbenb. 21,3. 22-23; 22,3. Vil de der får adgang til denne by være i stand til at SE Guds ansigt? Åbenb. 22,3-4.

KOMMENTAR: Det ny Jerusalem — med gader af guld — vil komme ned fra himlen til denne jord og blive Guds hovedkvarter i al evighed! JORDEN er bestemt til at blive *midtpunktet for al aktivitet i hele universet!*

Når vi forstår de umådelige fremtidsplaner Gud har med jorden og ser hvordan Faderen selv til sidst vil flytte sit hovedkvarter til denne jord, hvem ville da ønske at „komme i himlen”? For at være sammen med Gud? Men Gud vil befinde sig *her på jorden!*

Efter omhyggeligt at have studeret Bibelen, som vi har gjort det i denne lektion, er det umuligt at komme uden om den sandhed at himmelen *IKKE* er „de frelstes løn” — at de kristne *IKKE* kommer i himmelen når de dør eller når de opstår fra de døde. Himmelen vil i stedet komme ned på denne jord. Jorden vil blive selve Gud Faderens hovedkvarter hvorfra han skal herske over hele sin skabelse!

Vil De bo på den ny jord? Vil De få andel i denne vidunderlige verden?

Når Jesus Kristus vender tilbage vil han sige: „Kom hid, min Faders velsignede! ARV DET RIGE, som har været jer beredt . . .” (Matt. 25,34). Vil De være blandt dem der sammen med Abraham, Isak og Jakob arver Guds rige?

Måtte Gud hjælpe Dem til at fatte dette — og *kvalificere* Dem til at få andel i dette herlige rige!

Svar på prøven

1. B	5. A	9. B	13. U	17. C
2. C	6. C	10. A	14. R	18. I
3. D	7. B	11. U	15. R	19. B
4. D	8. C	12. R	16. F	20. G

Deres karakter

19-20 rigtige	udmærket
16-18 rigtige	fint
13-15 rigtige	nogenlunde

PRØV DERES HUKOMMELSE

Denne quiz er beregnet på at hjælpe Dem med at huske de vigtige fakta De har lært i denne lektion. Blot understreg eller sæt en cirkel om det korrekte svar. Når De er færdig med prøven, sammenhold da Deres valg med de korrekte svar på side 15, og giv Dem selv karakter.

1. Oldtidens hedenske religioner lærte folk **A.** at ingen nogen sinde ville gå til de himmelske boliger. **B.** mange forestillinger om en „himmel“ der svarede til moderne religioners opfattelse. **C.** at „himlen“ var en myte. **D.** absolut intet om et himmelsk hvilested efter døden.

2. De tidligste kristne troede på **A.** at de ville komme i himlen straks efter døden. **B.** at de ville komme i himlen efter Kristi genkomst. **C.** at de skulle herske på jorden efter at de var opstået fra de døde. **D.** at de ville tilbringe tusindårsriget i himlen.

3. Abraham er af største vigtighed for alle kristne **A.** fordi han var et fuldkomment menneske. **B.** kun fordi han var villig til at ofre sin søn. **C.** fordi han ikke blev „fader“ til alle troende. **D.** fordi Gud gav ham en forjættelse som er alle kristnes „arv.“

4. Hvad blev der lovet Abraham? **A.** Nogle få efterkommere. **B.** Himlen. **C.** Blot et forholdsvist lille landområde der var halvvejs ørken. **D.** Hele jorden som en evig arv.

5. Hvad måtte Abraham først udvise før Guds forjættelse blev gjort betingelsesløs for ham? **A.** Lydighed mod Gud. **B.** Alene tro på Gud. **C.** Tro på at han ville komme i himlen. **D.** Villighed til at udføre talløse ritualer.

6. Kong David af Israel **A.** kom i himlen da han døde. **B.** vil stige til himmels når han opstår fra de døde. **C.** er stadig død og begravet. **D.** vil muligvis aldrig genopstå.

7. Jesus Kristus kom for **A.** ved sit eksempel at vise at alle opstandne kristne kommer i himlen. **B.** at „stadfæste“ de forjættelser der blev givet til fædrene. **C.** at være lydige mod Gud i vort sted. **D.** at vise os vejen til himlen.

8. De kristne skal arve forjættelserne **A.** når de dør. **B.** når de modtager Kristus som Frelser. **C.** ved opstandelsen. **D.** efter tusindårsriget.

9. Bibelen siger **A.** at de kristne kommer i himlen hvor de vil leve i de „boliger“ som Kristus er ved at

gøre rede for dem. **B.** at intet menneske, undtagen Jesus Kristus selv er steget op til himlen til Guds trone. **C.** at alle de retfærdige fra gammel tid kom i himlen. **D.** at Kristus kommer for at tage de opstandne hellige med sig til himlen.

10. Jorden ville være et særdeles ønskeligt sted at leve for evigt **A.** hvis synden og dens konsekvenser blev fjernet. **B.** — men at komme i himlen er afgjort mere ønskværdigt! **C.** hvis enhver blot kunne gøre som han har lyst. **D.** kun for dem der er så „sagtmodige“ at de er villige til at nøjes med jorden.

RIGTIGT ELLER URIGTIGT?

11. Abraham arvede forjættelserne da han døde. **R U**

12. En evig arv må for Abraham, såvel som for al hans „sæd,“ nødvendigvis være baseret på og indbefatte evigt liv! **R U**

13. Beklageligvis gjorde Gud det ikke muligt for hedningerne at blive „arvinger“ til de forjættelser han gav Abraham. **R U**

14. Kristus døde for at give enhver mulighed for at arve Guds rige. **R U**

15. Efter at jorden er blevet rensat af ilden vil Gud Faderen flytte sin trone til jorden og gøre den til hele universets administrative center! **R U**

SAMMENSÆT

Forbind hvert udsagn i venstre kolonne med det i sammenhængen korrekte udtryk i kolonnen til højre.

16. Abraham	A. Himlen
	B. Bevaret i himlen
17. Kristne i dag	C. Arvinger til forjættelserne
	D. Har allerede arvet
18. De „sagtmodige“	E. Arver himlen
	F. Adlød Gud
19. Den kristnes arv	G. Stillinger eller rang
	H. Spille på harpe
	I. „Skal arve jorden“
20. „Mange boliger“	J. Kom i himlen